

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. V. V.**, bytom P., proti žalovanej **R.**, a.s., so sídlom v K., IČO: X., zastúpenej JUDr. G. G., advokátom v K., **o určenie, že poistný vzťah trvá**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29 C 332/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. februára 2011 sp. zn. 18 Co 51/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 15. januára 2010 č.k. 29 C 332/2008-166 určil, že poistný vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovanou podľa poistnej zmluvy č. 5032000220 a jej dodatkom naďalej trvá. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 272,15 € na (bližšie nešpecifikovaný) účet jeho právneho zástupcu. Vychádzal zo zistenia, že účastníci konania uzavreli túto zmluvu 22. októbra 1998 s dňom jej ukončenia 22. októbra 2013 s dojednaním dobou platenia poistného v trvaní 10 rokov. Predmetom poistnej zmluvy bol produkt UDP-K (úmrtie, dožitie, poistenie - kapitálové) pre prípad smrti na sumu 80.000,- Sk a pre prípad dožitia na sumu 121.220,- Sk. Kalkulácia a charakteristika poistného produktu UDP-K bola súčasťou obchodného plánu poisťovacej činnosti poisťovne podľa § 11 a § 12 zákona č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve v znení účinnom ku dňu 30.5.1995. Obchodný plán a kalkulácie boli predmetom kontrol vykonaných Ministerstvom financií SR ako aj Úradom pre finančný trh SR, ktoré orgány až do roku 2005 nezistili žiadne pochybenia v kalkulácii poistnej sadzby produktu UDP-K. Od 1.9.2005 v zmysle § 75 zákona č. 747/2004 Z.z. prešla pôsobnosť dohľadu nad poisťovňami na Národnú banku Slovenska,

ktorá v období od 30.4.2007 do 21.2.2008 vykonala v sídle žalovanej dohľad a zistila, že v dokumente „Poistno-matematické modely produktov životného poistenia“ nie sú kalkulačné vzorce v súlade s poistno-matematickými metódami pre výpočet poistného a technických rezerv, nezohľadňujú všetky záväzky voči poisteným. Za najkritickejšie označila produkty UDP-K. Listom zo dňa 15.2.2008 uložila žalovanej povinnosť odstrániť nedostatky a lehotu, v ktorej je povinná prijať a splniť opatrenia na nápravu nedostatkov. Podľa tvrdenia žalovanej v zmysle uvedeného listu, vznikla jej povinnosť prepočítať produkt sadzby UDP-K a výšku poistného stanoviť tak, aby poistno-matematický vzorec zohľadňoval všetky záväzky z poistenia. Mal iba tri alternatívy riešenia a to znížiť výšku poistnej sumy pri zachovaní inkasa poistného, zvýšiť inkaso poistného pri zachovaní dohodnutej výšky plnenia alebo ukončiť poistenie pre neočakávanú podstatnú zmenu v poistení s následnou výplatom príslušnej odkupnej hodnoty. Vyzvala žalobcu, aby jej v lehote do 15.5.2008 oznámil, ktorá alternatíva je pre neho prijateľná s tým, že keď jej v tejto lehote neoznámí svoje stanovisko, zruší poistnú zmluvu a zašle mu odkupnú hodnotu poistného, ktorú vypočíta. Žalobca trval na dohodnutých poistných podmienkach. Žalovaná dňa 9.6.2008 písomne oznámila žalobcovi, že dňom 16.5.2008 došlo k zrušeniu zmluvy a to výplatom odkupnej hodnoty podľa § 788 ods. 2 písm. f/ Občianskeho zákonníka a vypočítanú sumu odkupnej hodnoty vo výške 44.473,- Sk žalobcovi zaslala. Žalobca však uvedenú sumu neprevzal, žiadal v poistnom vzťahu pokračovať a dodržať zmluvné dojednania v poistnej zmluve. Nesúhlasil s jednorázovým zrušením zmluvy. Tvrdil, že všetky dojednané poistné podmienky dodržal, riadne platil poistné, zmenu dohodnutých podmienok si nedojednal, nepožiadaval o zrušenie zmluvy ani k tomu nedal výslovný súhlas a má za to, že jednostranné zrušenie predmetnej poistnej zmluvy, oznámené mu 9.6.2008 žalovanou, je neplatné. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu. Podľa jej názoru nie je možné od nej spravodlivo očakávať, že zotrvá na nesprávne nakalkulovanom budúcom poistnom plnení, nakoľko zotrvanie v takomto záväzku by znamenalo zároveň porušiť rad iných všeobecne záväzných právnych predpisov, keďže orgánom dohľadu bolo konštatované porušenie ustanovenia § 35 zákona č. 8/2008 Z.z. a neprijatím nápravných opatrení by sa vystavila vzniku zodpovednosti za správny delikt a pokute až do výšky 20. mil. Sk. Na základe takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. a podľa ustanovení § 788 ods. 1 až 4, § 792 ods. 2, § 800 ods. 2 a 3, § 801, § 802, § 802a ods. 1 a 2 a § 39 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalovaná ukončila poistný vzťah so žalobcom v rozpore so spôsobmi

zániku poistného vzťahu upravovaného v ustanoveniach § 800 až 802a Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore so všeobecnými poistnými podmienkami (ďalej len „VPP“). Poukázal na článok 11 VPP, podľa ktorého je možné zrušiť poistenie iba na základe písomnej žiadosti poistníka za súčasnej výplaty odkupného. Keďže žalobca o zrušenie poistenia nepožiadaval, nedal k nemu výslovný súhlas, je ukončenie poistenia žalovanou jednostranným zrušením v rozpore so všeobecnými predpismi, ako aj VPP a takýto úkon je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Poistný vzťah v zmysle predmetnej poistnej zmluvy preto naďalej trvá. Za právne irelevantné považoval tvrdenie žalovanej, že skutočnou príčinou sporu je rozhodnutie Národnej banky Slovenska o nesprávnom výpočte poistného v produkte životného poistenia, ktorý je predmetom poistného vzťahu medzi účastníkmi konania. Konštatoval, že Národná banka Slovenska síce uložila žalovanej povinnosť prijať opatrenia na nápravu, avšak neprikázala konkrétne opatrenia, ktoré mala prijať. Žalovaná mohla rozpor, dojednaný v poistných zmluvách poistencov so zákonom o poisťovníctve, v časti nesprávneho výpočtu poisteného, odstrániť iba prijatím takých opatrení, ktoré sú v súlade so zákonom a nie postupom, ktorý je v hrubom nepomere s ním. Ak žalovanej pre nesprávny postup, resp. rozhodnutie orgánu dohľadu pri výkone jeho pôsobnosti vznikla škoda, má právo na náhradu škody iba voči tomuto orgánu a nemôže preniesť túto zodpovednosť na poistencov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovanej rozsudkom z 9. februára 2011 sp. zn. 18 Co 51/20110 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a skonštatoval tiež správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na jeho doplnenie uviedol, že ak orgán dohľadu, konkrétne Národná banka Slovenska, zistil nedostatky v kalkulačnom vzorci stanovenom poisťovňou pre výpočet poistného a následného poistného plnenia, neoprávňovalo to žalovanú, pokiaľ žalobca nepristúpil na zmenu dojednaných poistných podmienok, jednostranne zrušiť dojednanú poistnú zmluvu. Neumožňovalo jej to žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka, ani zmluva, ani VPP, ktoré boli jej súčasťou. V súvislosti s danosťou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení poukázal na to, že určením, že poistný vzťah nezanikol, ale trvá sa vytvára priestor na to, aby boli splnené podmienky dohodnuté obomi účastníkmi v predmetnej poistnej zmluve a žalobca nebol ukrátený na svojich právach. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, navrhla ho spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alebo obe tieto rozhodnutia zmeniť a žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazať na náhradu trov konania žalovanej. V dôvodoch dovolania namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval súd nesprávne obsadený (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. g/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). K odňatiu možnosti konať pred súdom došlo tým, že súd prvého stupňa vo veci „prakticky vôbec“ nevykonával dokazovanie, keď ani len neprečítal listinné dôkazy predložené žalovanou, v dôsledku čoho aj rozhodol bez náležitého zistenia skutkového stavu. Odvolací súd napriek tomu, že prvostupňový súd nevykonával náležité dokazovanie, nenariadil na prejednanie veci odvolacie pojednávanie. Súdny na základe (ne)vykonaných dôkazov nemohli dospieť k úplným a správnym skutkovým zisteniam a v dôsledku toho ani nemohli vec správne právne posúdiť. Súd prvého stupňa nerešpektoval ustanovenie § 118 ods. 2 O.s.p. a neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia účastníkov sú zhodné alebo rozporné, ani ktoré dôkazy budú vykonané alebo nevykonané. Procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. vyvodzovala dovolateľka z toho, že odvolaciemu súdu navrhla prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., čo však odvolací súd neakceptoval, konal ďalej a vec prejednal a rozhodol. Podľa právneho názoru dovolateľky sudcovia senátu odvolacieho súdu po podaní tohto návrhu neboli oprávnení konať a rozhodovať ako zákonní sudcovia [v súvislosti s tým poukázala na rozhodnutie ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. IV. ÚS 206/08]. V časti dovolania, ktorú žalovaná venovala vysvetleniu svojej námietky, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, uviedla, že oba súdy nižších stupňov nezohľadnili všetky relevantné právne ustanovenia, prípadne ich nesprávne interpretovali. V súvislosti s tým dovolateľka popierala správnosť právnych záverov odvolacieho súdu v otázkach zániku poistného vzťahu účastníkov konania, rešpektovania osobitosti tzv. regulovaných zmlúv, právnych dopadov zmeny právnej úpravy na skôr založený poistný vzťah, nepravej retroaktivity, aplikácie prechodných ustanovení novelizujúcej úpravy a nemožnosti plnenia; poukázala pri tom aj na rozhodnutie publikované

v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 109/1998.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou

z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytykané nesprávnosti postupu súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľke bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a či nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Žalovaná v súvislosti s namietaním, že došlo k procesnej vade tejto povahy, v dovolaní uviedla, že súd prvého stupňa „prakticky vôbec“ nevykonal dokazovanie.

O tom, ako v tej – ktorej veci prebiehalo súdne konanie (vrátane dokazovania) na súdoch nižších stupňov, môže dovolací súd usudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisníc o súdnych pojednávaniach (viď § 40 ods. 1 O.s.p. a § 122 ods. 1 O.s.p.). V spise na č.l. 162-163 je založená zápisnica o pojednávaní pred súdom prvého stupňa uskutočneného 15. januára 2010, z ktorej vyplýva, že súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania (§ 131 O.s.p.). Na tomto pojednávaní boli tiež oboznámené „všeobecné poisťné podmienky pre úrazové a životné poistenie s oznámením žalovaného o zvýšení poisťného k poisťnému produktu vrátane stanoviska k zvýšeniu poisťného, a oznámenia o nároku na bezplatný mobilný telefón, s potvrdením o uzatvorení poisťnej zmluvy, taktiež s vyjadrením žalovaného s prílohami ako aj predloženým znaleckým posudkom“. Takáto

protokolácia priebehu konania nedáva dostatočný podklad pre záver, či dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sú v spise založené, bolo vykonané v súlade s § 129 O.s.p. Avšak, i v prípade, že by nešlo len o nevýstižnú protokoláciu dokazovania vykonaného v súlade so zákonom, ale o správnu, skutočnému priebehu dokazovania zodpovedajúcu protokoláciu postupu priečiaceho sa ustanovenia § 129 O.s.p., vykazoval by procesne nesprávny postup prvostupňového súdu znaky iba tzv. inej procesnej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (ktorá prípustnosť dovolania nezakladá), nie procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. K tvrdeniu dovolateľky, že súdy nevykonali všetky dôkazy potrebné na úplné a správne zistenie skutkového stavu najvyšší súd uvádza, že už v R 37/1993 zaujal názor, že prípadné nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení, nie však procesnú vadu v zmysle § 237 O.s.p. K rovnakému záveru dospel najvyšší súd aj v rozhodnutí R 125/1999, v ktorom uviedol, že ak súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ ide o z dovolania vyplývajúci názor žalovanej, že súdy nezistili v potrebnom rozsahu skutkový stav, namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Vytýkaná neúplnosť alebo nesprávnosť by mohla byť (prípadne) spojená s procesnou vadou konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.; vada tejto povahy (ako už bolo uvedené) ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Žalovaná odvolaciemu súdu vytýka, že na prejednanie veci nenariadil odvolacie pojednávanie. Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Z dovolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že a/ odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a že z tohto dôvodu nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol po nariadení pojednávania, c/ so zreteľom na povahu prejednáwanej veci nič nenasvedčuje tomu, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd mohol preto v danej veci

rozhodnúť bez nariadenia odvolacieho pojednávania, ktorým postupom neodňal žalovanej možnosť konať pred súdom.

Dovolaiteľka ďalej namieta, že súd prvého stupňa porušil § 118 ods. 2 O.s.p., v dôsledku čoho sa prvostupňové rozhodnutie stalo pre žalovanú nepredvídateľné a prekvapivé, pričom nedostala možnosť akýmkoľvek spôsobom na vzniknutý stav reagovať. K tomu dovolací súd uvádza, že aj keď obsah zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa, ktoré sa uskutočnilo 15. januára 2010 (č.l. 162-163 spisu), prakticky nedáva žiadnu odpoveď na otázku (ne)dodržania postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p., treba mať na zreteli, že „podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je splnená v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom iba pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie“ (R 39/1993). Vychádzajúc z uvedeného, pokiaľ v danom prípade žalovaná, ktorej bol rozsudok súdu prvého stupňa riadne doručený, napadla tento rozsudok odvolaním, v rámci ktorého „uplatnila svoj vplyv na výsledok konania“, procesným postupom prvostupňového súdu nedošlo k založeniu prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., aj keby dovolateľkou uplatnená námietka bola opodstatnená.

Existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. dovolateľka vyvodila z názoru, že v danom prípade mali najskôr sudcovia súdneho dvora rozhodnúť o ňou nastolených predbežných otázkach; pokiaľ sa tak nestalo, rozhodoval súd nesprávne obsadený.

Nesprávne obsadeným súdom v zmysle § 237 g/ O.s.p. je súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami, určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Súdom nie je správne obsadený, ak vo veci nerozhodoval zákonný sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prerokovávanej veci (viď IV. ÚS 64/02). Pokiaľ sa na konaní pred vnútroštátnym súdom nepodieľal svojim výkladom práva spoločenstva komunitárny sudca, hoci tento výklad bol nevyhnutný na rozhodnutie vo veci samej, potom vnútroštátny súd bol

v tejto časti konania pred ním nesprávne obsadený (vid' IV. ÚS 206/08). V preskúmvanej veci ale o tento prípad nešlo. Vnútroštátny sudca nepodal v danom konaní výklad komunitárneho práva, preto dovolateľkou namietaná skutočnosť nemá vecnú oporu a nemohla založiť procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila ďalej tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 238 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a § 237 písm. g/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca však návrh na náhradu trov dovolacieho konania nepodal, preto mu táto náhrada priznaná nebola.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková